

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
IN NEDERLAND 60 Cts
31

NOG WAT, GERARD! ZE VINDEN HET ZO LEUK!

Tibet

VANIA MIKHAILOV

ONS VOLLEDIG VERHAAL

door

JOKE

OP een warme zomermorgen van de junimaand in 1564 reed de jonge prins Vania Mikhailov aan het hoofd van een groep soldaten naar Moskou. De prins was jaren afwezig geweest en keerde terug uit Litauen, waar hij roem en eer had verworven in de strijd tegen de Polen.

Hij was op dertig wersten (1) van Moskou, toen plotseling...

De verraste struikrovers bieden weinig weerstand en worden weldra gevangen genomen.

Bij het horen van die woorden kan de prins een gebaar van verrassing en woede niet onderdrukken...

Een boer is naderbij gekomen...

De prins is onthutst...

De volgende dag rijden de ruiters Moskou binnen...

Vania Mikhailov stapt af bij een vriend, de bojaar Skoevof.

Onder het ontbijt vertelt de prins het avontuur dat hij heeft beleefd...

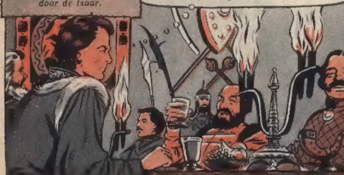
Op dat ogenblik komt een bode binnen...

De tsaar nodigt me uit op een banket
Ga er niet heen, Vania. Indien de tsaar weet wat zijn lui overkomen is ga je een gewisse dood tegemoet.

En toch zal ik gaan ! Ik heb mij niets te verwijten en ik vrees de tsaar niet. Ik reken op Gods bijstand !

De tsaar, Ivan de Verschrikkelijke, had zijn intrek genomen in het Alexandrovspaleis in de nabijheid van Moskou. Daar leefde hij omringd door hovelingen en beschermd door zijn trouwe opritsjniks.

Vania nam deel aan een banket dat gegeven werd door de tsaar.
De tsaar heeft mij goed onthaald. Hij schijnt nog niets te weten.

Plotseling ontstaat er een tumult bij de ingang van de eetzaal. Een opritsjnik dringt door de menigte en werpt zich voor de voeten van de tsaar. De prins herkent in deze man Perstegn, de hoofdman van de opritsjniks.

Sire, er werd een ongehoord verraad gepleegd. O machtige vorst, een bojaar heeft uw trouwe opritsjniks durven aanvallen. Ik vraag recht !
Wie is die man ?

Perstegn, die zich reeds vergewist had van de aanwezigheid van de prins, keerde zich naar het publiek en...
DAAR IS HIJ !
O machtige vorst, laat mij me nader verklaren. Indien ik uw getrouwen aangevallen heb, dan was het omdat...

Plotseling wordt Ivan de Verschrikkelijke aangegrepen door een hevige woedeaanval. Hij onderbreekt Vania brutaal...
Ha ! Je bekent het toch ! MANNEN, NEEM HEM MEE EN LEVER HEM UIT AAN DE BEUL !

Plotseling springt er een man tussenbeide : Boris Godoenov, de geliefde raadsheer van de tsaar.
Sire, stort geen onschuldig bloed. De prins keerde van de oorlog terug en was van niets op de hoogte !
Goed ! Werp hem in de gevangenis ! Ik zal later over zijn lot beslissen !

Terwijl de lijfwachten prins Vania wegleiden, verwijdert Mikheitsj, de trouwe schildknaap zich ongemerkt.

Kon ik maar aan de tsaar verklaren in welke omstandigheden ik de opritsjniks bestreden heb en op welke manier deze de moejiks onderdrukken, dan zou hij mij misschien vergeven...

Plotseling wordt de deur van de gevangenis opengeworpen
Goede morgen, prins !
Boris Godoenov, mijn redder !

Bedank mij niet omdat ik je gered heb ! Indien ik je gered heb, dan was het omdat je mij nuttig kan zijn. Help mij de macht veroveren en de tsaar bestrijden en dan zal ik je bevrijden.
NOOIT, ELLENDELING !

Zoals je wilt ! Nu heb je zelf je doodvonnis uitgesproken !

Vania, die alleen in zijn cel bleef, heeft het erg te verduren.

Ik ben verloren ! Boris Godoenov zal mij geen gelegenheid geven om nog met de tsaar te spreken.

In het holle van de nacht wordt Vania plotseling brutaal uit zijn slaap gerukt door wapengekletter.

Wat gebeurt er ?

Mannen dringen de cel binnen.

Mikheitsj ! Nikita ! Maar...

Snel !... Hier neem dit zwaard en volg ons !

Wij moeten ons een weg banen naar de uitgang ! Buiten staan er paarden klaar !

HIERLANGS, BOJAAR ! SNEL !

Onze vrienden slagen er in te ontsnappen aan de soldaten die hen op de hielen zaten, en zij kunnen het woud bereiken.

Laat ons hier halt houden. De opritsjniks zullen niet in het woud durven doordringen.

Maar verklaa mij dat alle nu eens.

Wel, luister. Toen ik je door de lijfwachten heb zien wegleiden dacht ik aan de man die wij bevrijd hebben. Ik heb me naar het dorp begeven en de moejiks hebben me naar hem gebracht. Hij had een onderkomen in het woud gezocht en was omringd door mensen die, zoals hij voor de terreur van de opritsjniks waren gevlucht.

Ik ben je mijn leven schuldig en ik heb gezworen dat ik je ook zou bevrijden. Daar ik vrienden heb in de gevangenis, was het ons niet zo moeilijk deze aan te vallen. Al het overige ken je zelf. Wil je bij ons blijven en de opritsjniks bestrijden ?

Indien ik bij jullie blijf dan verraad ik de tsaar. Indien ik naar Moskou terugkeer, dan wacht mij daar een gewisse dood.

Laat ons nu gaan slapen, de nacht zal raad brengen!

Schaduwen sluipen door het struikgewas naar het kamp waar onze vrienden rusten.

Plotseling...

ALARM ! DE OP...

VOORUIT ! TEN AANVAL !

De opritsjniks zijn talrijker... De prins en zijn gezellen worden weldra gevangen genomen.

Wij zijn omsingeld !

GEEF JULLIE OVER !

Het zal mij een genoegen zijn, Vania Mikhailov, de tsaar mede te delen dat ik je heb gevangen. Je zult niet eens de gelegenheid krijgen hem te vertellen wat er gebeurd is !

Ellendige hond !

De opritsjniks zijn uit hun lood geslagen.

Onze vrienden doen wonderen van dapperheid.

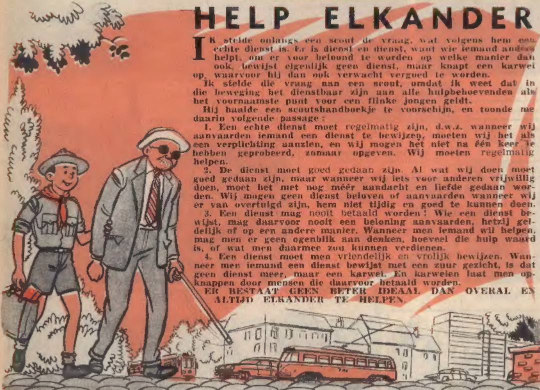
(1) In de XVIe eeuw werd Rusland voortdurend aangevallen door de Tartaren.

Volgende week : STORM OVER BYZANTIUM

Einde

ONDER ONS VERMA

HELP ELKANDER

Ik stelde onlangs een scout de vraag, wat volgens hem een echte dienst is. Er is dienst en dienst, want wie iemand anders helpt, om er voor beloond te worden op welke manier dan ook, bewijst eigenlijk geen dienst, maar knapt een karwei op, waarvoor hij dan ook verwacht vergoed te worden.

Ik stelde die vraag aan een scout, omdat ik weet dat in die beweging het dienstbaar zijn aan alle hulpbehoevenden als het voornaamste punt voor een flinke jongen geldt.

Hij haalde een scoutshandboekje te voorschijn, en toonde me daarin volgende passage :

1. Een echte dienst moet regelmatig zijn, d.w.z. wanneer wij aanvaarden iemand een dienst te bewijzen, moeten wij het als een verplichting aanzien, en wij mogen het niet na één keer te hebben geprobeerd, zomaar opgeven. Wij moeten regelmatig helpen.

2. De dienst moet goed gedaan zijn. Al wat wij doen moet goed gedaan zijn, maar wanneer wij iets voor anderen vrijwillig doen, moet het met nog méér aandacht en liefde gedaan worden. Wij mogen geen dienst beloven of aanvaarden wanneer wij er van overtuigd zijn, hem niet tijdig en goed te kunnen doen.

3. Een dienst mag nooit betaald worden ! Wie een dienst bewijst, mag daarvoor nooit een beloning aanvaarden, hetzij geldelijk of op een andere manier. Wanneer men iemand wil helpen, mag men er geen ogenblik aan denken, hoeveel die hulp waard is, of wat men daarmee zou kunnen verdienen.

4. Een dienst moet men vriendelijk en vrolijk bewijzen. Wanneer men iemand een dienst bewijst met een zuur gezicht, is dat geen dienst meer, maar een karwei. En karweien laat men opknappen door mensen die daarvoor betaald worden.

ER BESTAAT GEEN BETER IDEAAL DAN OVERAL EN ALTIJD ELKANDER TE HELPEN.

DE BADSTEDEN BEZOCHT

DOOR DE KUIFJE'S PLOEG

Woensdag 1 juli	KOKSIJDE
Donderdag 2	KOKSIJDE
Vrijdag 3	MIDDELKERKE
Zaterdag 4	MIDDELKERKE
Maandag 6	BREDENE
Dinsdag 7	BREDENE
Woensdag 8	HEIST
Donderdag 9	HEIST

KUIFJE AAN ZEE

SPEEL mee met ons, vrienden !

De Kuifje's ploeg organiseert in al de voornaamste steden van de Vlaamse kust spelen en wedstrijden. Jullie kunnen er aan deelnemen door 's morgens aan onze afgevaardigden de deelnemingsbons voor de spelen die je in de nummers van « Kuifje » kan uitknippen, evenals een kartonnen verpakking van om het even **Franco-Suisse**-kaas te overhandigen.

Prijzen voor een waarde van 15.000 F. : een bromfiets, Kuifje's fietsen, Gevaboxfototoestellen, Michelinballons, albums van de Lombard-Collectie, Huret-derailleurs, Kuifje's portefeuilles, chromo's, enz.

Iedere dag een Helva uurwerk !

Voor de finalist een NSU Prima-scooter !

Al deze spelen en wedstrijden, georganiseerd door de Kuifje's ploeg, worden verwezenlijkt dank zij de medewerking van de firma's **Gevaert, Huret en Franco-Suisse.**

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

HET GROOT TALENT

EEN schilder zei steeds van zichzelf dat hij een groot talent had. Zijn kollega's echter twijfelden daaraan en met reden. Op zekere dag nu kwam de schilder in kwestie verheugd bij een vriend aangelopen en riep :

— Ik heb een doek mogen schilderen voor het groot salon.

— Voor het groot schilderssalon !

— Ja, het hangt aan de ingang !

— Ik feliciteer je, vriend. En wat staat er op ?

— « Loop rechts. »

★

LORD Drinkup tot zijn kamerknecht :

— James, m'n vrouw vertelde me dat ze je in de kelder gezien heeft... Je was stomdronken, James, je zong dat horen en zien verging en je rolde een grote ton over en weer. Is dat waar, James ?

— Ja, mylord.

— Foei, James ! En waar was ik op dit ogenblik om zoiets niet te hebben gezien ?

— In de ton, mylord !

★

Zangeres : Heb je ook vastgesteld dat mijn stem gisteravond heel de opera vulde.

Vriendin : O ja. Dan was het beslist om plaats te maken voor je stem dat er zoveel mensen de zaal verlieten.

★

TWEE gekken fietsen naar de stad. Plotseling stopt de ene en zegt :

— Ik wil m'n band aflaten.

— Je band aflaten ? Waarom ?

— Ik zit te hoog op m'n zadel.

IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

KLEIN KONGOLEES VERTELSELBOEK

DE uitgeverij De Sikkel, van Antwerpen, brengt een « Klein Kongolees Vertelselboek » op de markt, geschreven door A.-K. Rottiers. Wij moeten hogergenoemde schrijver en uitgeverij waarlijk feliciteren met dit boek, (en ook de illustrator, Elza van Hagendoren), want het is zeer mooi geschreven, gedrukt, geïllustreerd en uitgegeven en het draagt er onrechtstreeks toe bij belangstelling te wekken voor Kongo bij de jeugd.

Jongens en meisjes van 8 tot 14 jaar zullen deze achttien Kongolese vertelsels met veel genoegen lezen. Wij raden hen aan dit boek te vragen bij hun boekhandelaar of in hun schoolbibliotheek.

(Prijs gebonden 48 F.)

WIST JE DAT AL ?

DE uitgeverij De Sikkel brengt een nieuw boek vol wetenswaardigheden op de markt, goed en vrolijk geïllustreerd door Eugeen Hermans. De geleerde professor Weetveel beantwoordt er niet minder dan vijf en zestig boeiende vragen, waaronder ik er enkele citeer : « Hoe heeft men het uurwerk uitgevonden ? », « Wat is penicilline ? », « Hoe komt het dat wij kunnen zwemmen ? », « Wat is een robot ? », « Bestaan er nog tovenaars ? », enz., enz.

Voor dit boek, zowel als voor het vorige, dient de uitgeverij gefeliciteerd want het is zeer goed uitgegeven. Dit werkje leest vlot en aangenaam.

(Prijs gebonden 48 F.)

J.

DE TEST VAN DE WEEK

ZOU JE EEN GOED ONTDEKKINGSREIZIGER ZIJN ?

ER zijn nog weinig witte vlekken op de kaart. Overal reeds drongen koene ontdekkingsreizigers door, wat niet wil zeggen dat er niets meer te ontdekken valt. Wie voelt zich niet aangetrokken om op reis te gaan, onbekende streken en volkeren te zien ? Om te weten of je een goed ontdekkingsreiziger zou wezen, moet je eerlijk antwoorden op onderstaande vragen.

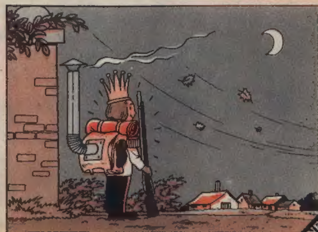
	Ja	Neen
1. Hou je van aardrijkskunde ?	......	......
2. Droom je er van op reis te gaan en verre landen te zien waar nog wilden leven ?	......	......
3. Hou je van de natuur, de stilte en de eenzaamheid ?	......	......
4. Trekt de brousse, de jungle je aan en zou je de pampa's en de oerwouden willen verkennen ?	......	......
5. Zou je graag onder de blote hemel slapen ?	......	......
6. Ben je een goed kampeerder. Kan je je uit de slag trekken ?	......	......
7. Kan je je eigen potje koken en ben je met zeer weinig tevreden ?	......	......
8. Verdraag je de grote koude en de grote hitte ?	......	......
9. Ben je bekwaam een lange mars te doen, de rugzak op de schouders ?	......	......
10. Zou je je, in geval van nood, kunnen verdedigen ?	......	......
11. Geniet je een goede gezondheid ?	......	......
12. Zou je graag in Kongo wonen en werken met het oog op de kleine verkenningstochten die je in de wildernis zou kunnen maken	......	......
13. Leer je makkelijk talen aan, want een ontdekkingsreiziger moet de taal van vele volkeren kennen ?	......	......
14. Lees je graag over het leven van grote ontdekkingsreizigers zoals Marco Polo, Livingstone, Stanley, Amundsen, enz. ?	......	......
15. Zou je, ondanks alle gevaren die er aan verbonden zijn, als ontdekkingsreiziger door de wereld willen trekken ?	......	......
Totaal	......	......

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

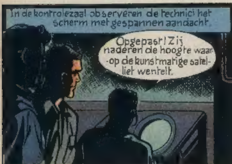

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

De « Amazone » is op weg naar de kunstmatige satelliet. In de basis volgt men de koers van de raket met gespannen aandacht...

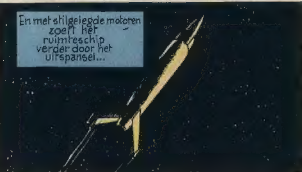

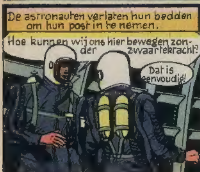

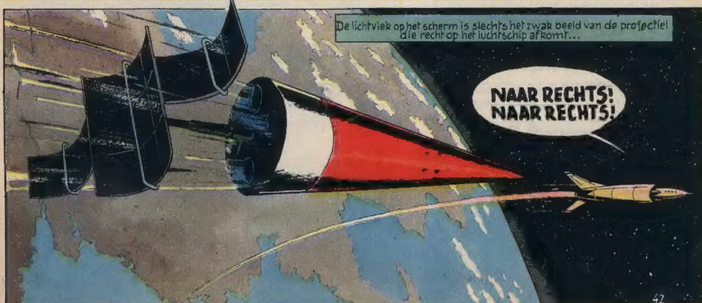

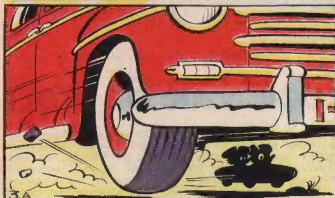

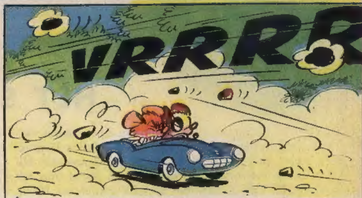

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL EN MINIMUM
door Raymond Macherot

HET BETOVERD BOS

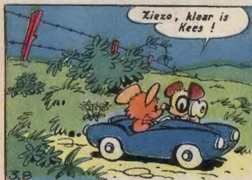

DE GRIJZE DEMON

De Grijze Demon is een wolfshond sluw en geslepen als een duivel. Hij doodde Sam, de lievelingshond van Goodwin, een jong trapper. Deze laatste heeft gezworen de demon neer te knallen.

HET SPOOR VAN DE WOLF

SEDERT twee dagen had Luc Goodwin zijn blokhut verlaten om het spoor te volgen van de Grijze Demon. Dit spoor stond als een merkteken in de witte sneeuw. Hij moedigde zijn honden voortdurend aan en dacht aan het ogenblik, dat hij oog in oog met de wolf zou staan. Neen, het dier dat Sam had gedood kon hij niet de naam « hond » geven. Bovendien was de Grijze Demon slechts voor een vierde hond; de rest was wolf. Daarover kon geen twijfel bestaan.

DE slede gleed snel over de weke sneeuw en volgde het spoor van de wolf in evenwijdige lijn. Sam, de leidershond, zou deugd beleefd hebben aan zo'n dolle rit. Sam zou de roes van een lange rit over de bevroren vlakten nooit meer kennen: hij was gevallen over de verrassende en machtige aanval van de Grijze Demon. Goodwin klemde de hand om de steel van de zweep en liet ze knallen om de huskies, zo noemt men de sledehonden in het hoge noorden van Canada, aan te vuren. Af en toe wierp hij een blik op z'n karabijn dat in een beugel zat die op zij aan de slede was vastgehecht.

— Als ik je vind, Grijze Demon, ontsnap je niet. Daar kan je staat op maken!

Goodwin was alles behalve brutaal. Hij trok op jacht en zette vallen omdat hij nu eenmaal trapper was. Zijn vader was het voor hem geweest en daarvoor had ook z'n grootvader als trapper over de oneindige vlakten gezworven. Hij kende geen ander middel om z'n brood te verdienen. Bovendien kon hij er niet aan denken Manitoba te verlaten. Steeds zou hij heimwee voelen naar dat land, de bevroren steppe, het geduldig wachten in de sneeuw tot het wild komt opdagen, de lange nachten waarin nu en dan het gehuil van de wolven weerklinkt en het klaaglijk geloei van de blizzard... Ditmaal echter wou Luc doden om z'n wraak te koelen. Hij hield veel van Sam en de Grijze Demon, de moordenaar van Sam, was zijn persoonlijke vijand geworden. Indien nodig zou hij hem tot voorbij de poolcirkel volgen!

Een tweede spoor kruiste dit van de Grijze Demon en op de plaats waar de twee sporen zich kruisten, lag er een dier... het lijk van een kariboe. De trapper floot vol bewondering tussen de tanden...

— Alle duivels! Knap gewerkt. Over het algemeen valt de wolf de grote kariboe niet aan als hij alleen is. Hij waagt het er pas op in bende. De Grijze Demon heeft deze machtige kariboe alléén gedood, hij heeft gegeten en is weer verder gelopen. Hij zal z'n vaart moeten vertragen, omdat z'n buik dik en rond staat, maar hij zal dan ook minder vlug uitgeput wezen...

De jonge trapper liet zijn honden van de kariboe eten zoveel ze lustten en zette de achtervolging dan opnieuw in. De sporen van de Grijze Demon stonden nog heel duidelijk in de sneeuw, dit betekende dat ze nog betrekkelijk vers waren.

Een uur lang gleed de slede naast het spoor van de grote wolf, dan werd het donker. De avond viel vlug in. Dikke wolken, die van uit de vier windstreken kwamen, stopten de hemel toe.

— Het seizoen van de blizzard nadert, dacht Luc. Ik moet de Grijze Demon inhalen voor het zo ver is. Later wordt het voor een mens alleen te gevaarlijk in deze verlaten streek. Intussen moet ik onderdak voor de nacht zoeken...

Hij leidde de slede naar een dennenbos. De sporen van de Grijze Demon liepen eveneens in die richting: een reden te meer om daar nachtverblijf te zoeken. Hij zou er hout genoeg vinden om een vuur aan te leggen en de bomen zouden hem bescherming bieden indien de blizzard moest opsteken... De lange zweep knalde boven de koppen van de honden die hun inspanningen verdubbelden. In minder dan tien minuten was Goodwin bij het bos. Daar wachtte hem een onaangename verrassing. Andere en talrijke sporen van wolven vervoegden er het spoor van de Grijze Demon. De trapper had niet de tijd daaruit de logische konklusie te trekken, want in het bos knalde er een schot. Luc beefde, iedere zenuw stond gespannen.

— Zou het mogelijk zijn dat een ander de Grijze Demon in mijn plaats doodt? Neen, ik wil dat beest neerleggen!

— Juu! Juu!

In z'n rond gelaat met perkamenten huid waarop de weerschijn van het vuur danste, blonken twee koolzwarte ogen...

Nog vlugger gleed de slede en was weer dra onder de bomen. Na enkele ogenblikken zag de jonge trapper de schijn van een vuur en bij dat vuur hurkte een man bij het lijk van een wolf. De slede stopte en de jonge trapper naderde... Hij zuchtte van verlichting, want de wolf die dood in de sneeuw lag, had een bruingele pels met zwarte stippen : het was dus de Grijze Demon niet.

★

DE man bij het vuur richtte het hoofd op. In z'n rond gelaat met perkamenten huid, waarop de rode weerschijn van het vuur danste, blonken twee koolzwarte ogen.

— O jij bent het ! Grote Luc ! Ver van je eigen jachtterrein, me dunkt.

Goodwin kende Sakatasjwan, de wolvenjager, heel goed. Het was een zeer kranig Indiaan, eenzaam, oprecht en goedhartig. Hij hield er echter niet van dat men op zijn jachtgebied kwam...

— Wees gerust, Sak — al de trappers noemden de Indiaan kortweg Sak — ik ben niet van plan wolvenjager te worden. Slechts één enkele wolf interresseert me...

— Al de trappers interresseren zich voor die éne, voor de Grijze Demon. We willen hem allemaal doden en ik allereerst. We wensen allemaal zijn huid aan de muur van onze hut te zien prijken.

— Twee nachten geleden doodde hij Sam, m'n leidershond, en daarom volg ik zijn spoor.

— Als Grijze Demon een hond doodde betekent dit dat hij honger had.

— De reden interresseert me niet, zei Luc schouderophalend. Sam is dood en ik wil de huid van de moordenaar.

— Ik begrijp je. Je mag hem voor mijn part hebben, die Grijze Demon. Maar, pas op. Zorg er voor dat hij jouw huid niet krijgt... jouw huid of... onze huid !

— Zelfs met de blote handen zou ik hem te lijf gaan. Hij of ik, dat staat vast. Maar waarom zei je « onze huid » ?

De arm van de wolvenjager beschreef een wijde cirkel.

— Heb je dan de sporen niet gezien toen je hierheen kwam ? Ze waren nochtans zeer talrijk. Het guur seizoen nadert en Grijze Demon verzamelt zijn bende. Het ongeluk wil dat het juist in deze omgeving moet zijn.

Sakatasjwan wees naar de dode wolf bij het vuur en vervolgde :

— Deze naderde heel dicht. Ik schoot hem neer. Als de anderen ook zo stout zijn dan...

Luc Goodwin haalde onbezorgd de schouders op en antwoordde :

— De Grijze Demon is verzadigd. Hij doodde vandaag reeds een grote kariboe. Waarom zou hij ons aanvallen ?

— De andere wolven hebben misschien honger en...

Een langgerekt gehuil onderbrak het gesprek. Op het eerste gehuil volgde er een tweede, een derde en een vierde. Het gehuil kwam van links, van rechts, van voor, van achter...

Luc en de Indiaan bekeken elkaar en in hun blik lag er een grote bezorgdheid, zelfs angst te lezen. Zij wisten nu met zekerheid dat ze omsingeld werden door open wolvenmuilen... door wolven die uitgehongerd waren...

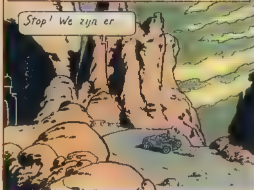
VOLGENDE WEEK :

DE VLUCHT DOOR DE NACHT

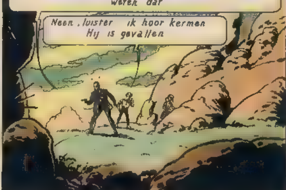

TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

DE ZWARTE

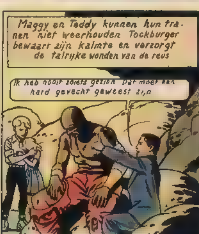

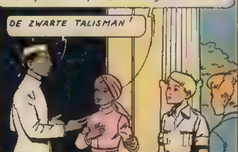

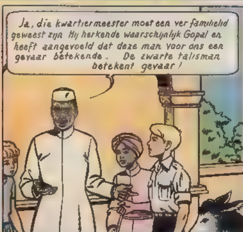

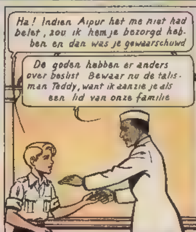

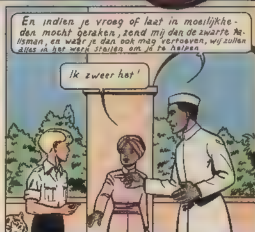
TALISMAN

Indra vond zijn oom terug en al zijn vrienden verheugen zich daarover. Plotseling denkt Teddy aan de reu, die hij achterliet op het ogenblik dat deze een gevecht begon met Mustapha.

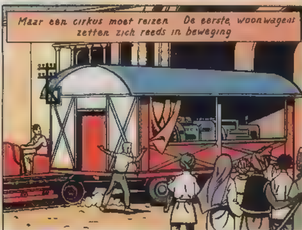

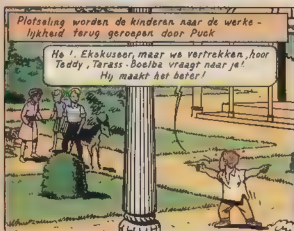

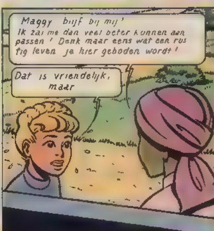

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

Geen vakantie voor onze atleten !

AUGUSTUS is de vakantiemaand. Iedereen trekt er op uit. Het zakenleven wordt zo niet helemaal, dan toch voor een deel stilgelegd, de steden lopen leeg. Iedereen droomt er van zich te laten bruin branden in de zon en eens lekker uit te rusten. Op alle regels zijn er uitzonderingen. Ook op deze : de atleten hebben geen vakantie !

DE wielrenners rusten tijdens de winter. Vanzelfsprekend zijn er de zes dagen in de [illegible]

drooms maar de renners die de klassieke wedstrijden verkiezen blijven 's winters gewoonlijk bij de kachel zitten. Er worden immers in het guur seizoen geen grote klassieke wedstrijden verreden. In de zomer kennen ze echter geen rust. Nauwelijks is de Ronde van Frankrijk geëindigd, of ze gaan alweer de baan op; ze worden immers overal aangeworven en moeten haast alle steden en alle dorpen aandoen overal wil men hen zien en toejuichen. Gewoonlijk zijn de koersen, die na de Ronde van Frankrijk gereden worden, zeer interessant, want de premies voor de overwinnaar van de Ronde en voor al de renners welke de Ronde konden uitrijden, zijn hoog. Je kan dus wel begrijpen dat de renners niet met vakantie gaan.

AL de atleten oefenen zich met het oog op de Olympische Spelen, die te Melbourne in Australië zullen gehouden worden. Wij vernamen dat er in Frankrijk een jonge speerwerper Michel Macquet onvermoed oefent. Wij zullen over deze jonge kampioen ongetwijfeld nog horen. Weet je hoe Michel speerwerper werd ? Als kind bracht hij zijn vakantie steeds door aan zee. Hij vond het prettig keitjes te rapen en die zodanig over het water te slingeren dat ze een, twee, drie maal opvlogen. Je kent dit spelletje zelf, ik hoef het je niet uit te leggen. De dag toen hij zijn keitje vijf maal uit het water zag terug opschieten, was hij erg gelukkig. Michel kon goed en ver werpen en men zei hem dat hij het eens moest proberen met de speer. In het begin was het [illegible] schitterend, maar [illegible] [illegible]

de speer 71,47 m ver. In 1956 werd het 79,01 m. Michel Macquet doet nu een grote inspanning om nog 3,99 m, de afstand die hem nog van de rekordman scheidt, bij te winnen.

WERELDREKORD SPEERWERPEN

HET wereldrekord speerwerpen staat op naam van de Fin Nikkinen die zijn speer 83 m ver wierp. De Amerikaan Heid wierp 81,75 m. De Pool Sidlo was een tijdlang rekordhouder met 80,15 m, en er is nog de Amerikaan Young met 79,15 m.

Je ziet, voor de jonge Franse speerwerper staat er geen vakantie op het programma. Hij zal nog [illegible] moeten oefenen om de [illegible] te bereiken.

TWINTIG JAAR LATER

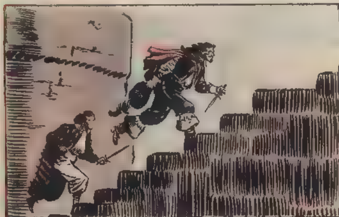
De hertog van Beaufort krijgt van vrienden een pastei waarin het nodige gerief zit om te ontvluchten. De hertog nodigt de kommandant van de vesting uit [illegible]

DE HERTOG VAN BEAUFORT IS GEVLUCHT...

(55) S[illegible]e nu voor zo vervolgde de hertog lachend zijn verhaal, dat ik La Ramée zou uitnodigen om die pastei met mij te verorberen. La Ramée die een lekkerbek is, stemt gretig toe. Hij stuurde de schildwachten weg en gebood Grimaud ons te bedienen. Maar die Grimaud is de man welke door een vriend van mij gezonden werd om mij te helpen. De vlucht zal om zeven uur plaats hebben. Wel, het is nog enkele minuten voor zeven. . » — « En enkele minuten voor zeven, hernam de hertog en hij voegde de daad bij het woord, licht ik de korst van de pastei op en ik vind daarin twee dolken, een touwladder en een prop.

(56) Ik zet een van die dolken op de borst van La Ramée en ik zeg hem : Waarde vriend, het spijt mij erg, maar roer je niet, schreeuw niet, of je tekent je eigen doodvonnis. » Terwijl de hertog de kommandant aldus bedreigde had Grimaud steeds zwijgend [illegible] de tweede dolk uit de pastei genomen, evenals de touwladder en de prop. De arme La Ramée volgde heel het schouwspel en was vreselijk bang. « Monseigneur smeekte hij, u zult niet het hart hebben mij te doden ! » — « Neen, zei de hertog, indien u mijn vlucht niet belet. » Toen sloeg het zeven uur. « Wel, zei Beaufort ongeduldig, antwoord ! » — « Goed, monseigneur, zei de kommandant meer dood dan levend, Ik roer mij niet ! »

(57) IN een ommezien was La Ramée stevig gekneveld en op de grond gelegd. Enkele stoelen werden omgegooid zodat men kon menen dat er een gevecht had plaats gehad. Dan nam Grimaud al de sleutels uit de zakken van de kommandant. Hij opende eerst de deur van de kamer waar zij zich bevonden. Ze gingen buiten. Natuurlijk sloot Grimaud de deur zorgvuldig af, zodat de kommandant opgesloten was. De hertog liep tot aan de wallen en merkte aan de andere kant van de gracht drie ruiters, twee met twee paarden. De gevangene gaf hen een teken, het was wel degelijk op hem dat zij daar wachtten. Intussen had Grimaud de touwladder reeds stevig [illegible]

(58) VIJF minuten later stond Beaufort reeds beneden en vond er Rochefort en twee andere edellieden die hij niet kende. Heren, zei de prins, ik zal u later danken. Thans mogen wij geen ogenblik verliezen. Vooruit, op weg ! Wie van mij houdt, volge mij ! Hij sprong te paard en vertrok in volle galop. Steeds weer riep hij vol vreugde uit : « **Vrij !... Vrij !... Vrij !...** » En terwijl deze belangrijke gebeurtenissen zich afspeelden te Vincennes, was d'Artagnan te Parijs teruggekeerd en liep met zijn vriend Porthos naar het paleis van de kardinaal. Nauwelijks aangemeld werden zij reeds binnen geleid in het kabinet van Mazarin.

(59) M[illegible] d'Artagnan [illegible] teruggekeerd op [illegible] is [illegible] du Vallon, een van mijn vrienden [illegible] naam verborg onder die van Porthos. [illegible] Mazarin. Porthos voelde zich gevleid [illegible] de schouders [illegible] Mazarin. Die [illegible] musketier [illegible] eventjes [illegible] lijk, ik [illegible]

(60) D[illegible] van het kabinet werd opengerukt en een man van onder tot boven met stof bedekt, liep op de kardinaal toe. « Mijnheer zei Mazarin verschrikt, wat is er aan de hand dat u hier binnenkomt gelijk in de hallen ? » — « Pardon, monseigneur, zei de man. Ik wens u vlug en in het geheim te spreken. Ik ben M. de Poins, officier van de wacht in de vesting van Vincennes. » De officier was zo bleek en ontroerd dat Mazarin raadde wat er gebeurd was. « Spreek op, zei hij, wat is er aan de hand. » « **De hertog van Beaufort is uit de gevangenis van Vincennes ontvlucht.** » Mazarin slaakte een gil en viel lijkbleek neer in [illegible]

(Wordt voortgezet)

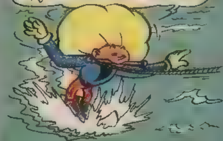
Onze tekenfilm voor alle jongens v

DE MODERNE ROBINSON

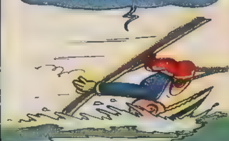
door TIBET

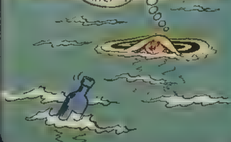

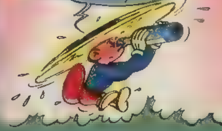

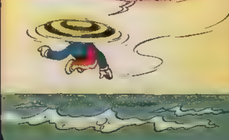

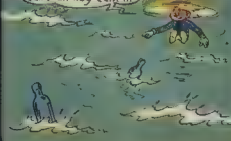

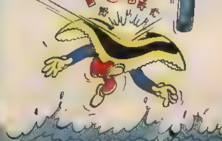

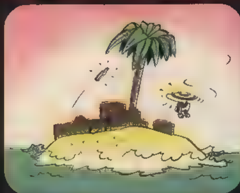

Nooit was het leven zoeter!

Moed, vriend!, Ik kom je redden!

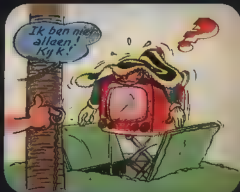

SCHEER JE WEG! IK WIL ALLEEN ZIJN!

Die ongelukkige weet niet meer wat hij doet!
Je kan niet hier blijven! Je zult hier sterven van honger!

Haha! Daarvoor is er geen gevaar!
TOK! TOK!

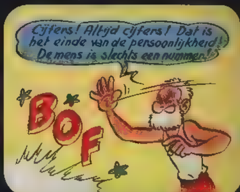

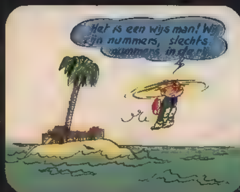

Dank je!... En, vrees je de ve
veling, de eenzaamheid niet?

Ik ben niet alleen! Kijk!

Nu volgen onze statistieken: 8 mensen op 10 namen de autobus in 1955 2 mensen op 10 beklaagen zich over het gebrek aan plaats - 6 mensen

BELACHELIJK!
FLAP

Cijfers! Altijd cijfers! Dat is het einde van de persoonlijkheid! De mens is slechts een nummer!
BOF

Het is een wijs man! Wij zijn nummers, slechts nummers in de r

En even later.
Geloof me Presto, die man begrijpt wat vrijheid waard is...
Ik twijfel er niet aan!

kom, breek je hoofd niet meer over die geschiedenis.

SILHOUETTEN

VOOR DE TV - CAMERA

WIJ hebben in « Kuifje » reeds verschillende korte stukjes gepubliceerd over de bekoorlijke silhouetkunst. Op één uitzondering na (de Brusselse silhouetsnijder Hendrik Milants) waren al de bronnen van deze artikelen gegrepen uit het verre verleden. Wie de silhouetkunst dood en begraven waande, zal wel opgekeken hebben nu zowel de Vlaamse als de Duitse en andere Europese televisiestations regelmatig silhouetfilmpjes uitzenden.

Mozart in de postkoets op weg naar de « Gouden Stad » Praag.

DEZE zijn meestal van Duits maaksel omdat in Duitsland de silhouettraditie eigenlijk nooit uitgestorven is, en meteen is het ook normaal, dat ze daar voor het eerst heropbloeit.

Producer Udo Langhof van de N.W.D.R. Hamburg zond reeds verschillende silhouetfilmpjes uit van de kunstenares Irmengard von Freyberg: het verhaal van Andersen « De Nachtegaal », Schumann's « Kinderverhalen » en een « Lentegedicht ». Het blijkt dat deze filmpjes niet alleen de kinderen hebben bekoord maar ook de volwassenen, en dat is zeer goed verstaanbaar, want sprookjes zijn niet alleen voor kleine kinderen geschreven. En vervolgens zijn de silhouetten van Irmengard von Freyberg echte pareltjes van kleinkunst!

Wij drukken hier op deze bladzijde enkele silhouetten af. De filmpjes die wij van deze kunstenares zagen, zijn naar onze mening nog beter dan die van Lotte Reiniger, eveneens een Duitse silhouettekenares, welke door onze televisie reeds werden uitgezonden, omdat de silhouetten van de eerstgenoemde merkelijk mooier van kompositie zijn en tevens rijker aan beweging. Irmengard von Freyberg is er in geslaagd haar buitengewoon sierlijke silhouetten op een zeer gelukkige en ritmische manier te doen leven. JOHAN

De Mozarts worden hartelijk verwelkomd in een « Gasthof ».

Groter geworden is M...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS | GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

DE VEROVERING VAN ITALIE

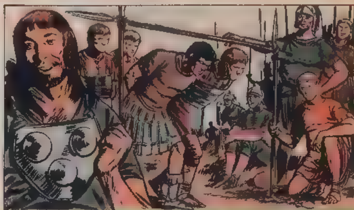
DE Romeinen schepten orde in eigen huis. Zij konden hun onmiddellijke buren er toe bewegen zich koest te houden, of met hen een verbond te sluiten. Dan maakten de Romeinen een korte rustpauze en blikten even om zich heen... De basis van hun staat was stevig genoeg en zij konden het er op wagen de grens te overschrijden en land te veroveren. De Romeinen hadden, zoals zij dat noemden, « levensruimte » nodig...

3 DE SAMNIETEN

HET grootste gedeelte van Italië was bevolkt door de Samnieten, ruwe bergbewoners van de Appenijnen. Zij waren dapper maar arm. Zij droomden er van af te dalen naar de rijke vruchtbare vlakten. In 328 maakten zij zich meester van Napels, een geallieerde van Rome. De Romeinen trokken toen op het oorlogspad.

1 DE LEGIOENEN

OM land te veroveren heeft men een leger nodig. Het is Camillus Furius, die vijf maal diktator was, die het Romeins leger oprichtte. Hij liet aan de krijgers soldij uitbetalen en verdeelde het leger te voet in legioenen van 6.000 krijgers. Deze legioenen waren onderverdeeld in manipels van ieder twee centuries. Het kenteken van een manipel was een schoof hooi op de punt van een piek. De kavalerie volgde het legioen.

4 ONDER HET JUK

HET leger zag er slecht voor de Romeinen. In 321 werd hun leger omsingeld en waren zij verplicht zich over te geven. Al de Romeinen moesten « onder het juk », dit was ongetwijfeld een lans die horizontaal op twee andere vertikale lansen was bevestigd. Twee aan twee en ongewapend trokken zij onder dit juk. Het was om te sterven van schaamte. De consuls beloofden de strijd te staken en de overwonnenen keerden met gebogen hoofd naar Rome terug.

2 HET KAMP

HET Romeins leger te velde waakte over zijn veiligheid en de organisatie van een Romeins legerkamp was perfekt. Zo'n kamp deed denken aan een stad omringd door grachten, afsluitingen en gevechtstorens. Alles lag en stond er op zijn plaats, van de tent van de generaal tot die van de spieswerpers. Twee grote wegen kruisten elkaar en eindigden bij de vier versterkte poorten. Alles was zo degelijk gebouwd dat men een lange winter zonder schrik kon tegemoet zien en dat iedere aanval kon afgeweerd worden. Het organisatietalent van de Romeinen kwam [illegible] [illegible]

5 HET LEGIOEN VAN HET VLAS

TOEN konden de Samnieten al de andere volkeren van Italië, zelfs de Etrusken en de Galliërs, tegen Rome in het harnas jagen. Rome wist echter die vijandelijke alliantie te breken en in 295 werden de Samnieten verslagen te Sentinum. Hun leider Ovius Paccius hergroepeerde toen de [illegible] die [illegible]. Tussen hen waren er 16.000 die het legioen van het vlas vormden. Zij [illegible] de eed af te winnen of te sterven. Zij die weigerden deze eed te doen, werden ter plaatse gedood. Toen rukten zij op tegen de Romeinen [illegible] het [illegible]

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES MARTIN

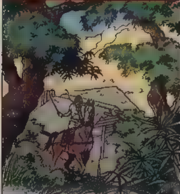
Sirdar heeft het bevel gegeven de hoeve, waar men hem de tiara ontroofde, te omsingelen ..

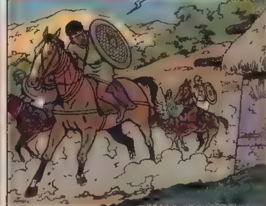

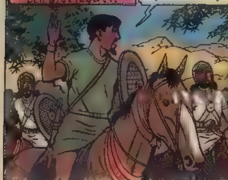

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY
DE VIER WOESTIJNRATTEN
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET
De Rabajoa's veroordelen onze vrienden tot de vuurproef. Chick Bill en Kid Ordinn zullen ze eerst ondergaan.

Chick Bill wordt tot aan de voet van de totem geleid Een Indiaan maakt z'n boeien los...
Arme Kid ! Gelukkig slaapt hij !

Je gaat sterven Vraag vergiffenis voor al je fouten aan de grote Wakondah.
Ik heb niets misdaan !

Onze vriend bekijkt het beeld van de grote Wakondah en schrikt zich haast een bult
DAT IS KRAS !

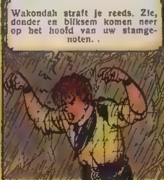

Het toeval wil dat de god van de Indianen als twee druppels water gelijkt op Kid Ordinn...

En plotseling weet Chick Bill wat hij doen moet om de kansen te keren...
ACHTERUIT, SCHURK !

De Roodhuiden wijken verbluft achteruit. Ze zijn een beetje uit hun lood geslagen...

Zijn de Rabajoa's dan blind ? De Grote Wakondah is in hun midden en zie hoe zij hem vereren

De Indianen zijn doodsbang Zij vrezen de woede van de god Alleen de tovenaar is sceptisch
Jij spreken met gespleten tong. De Rabajoa's niet van gisteren zijn !
Wee u, o valse tovenaar
PLOK

Chik Bill heeft werkelijk geluk want er barst een onweer los. .
Wakondah straft je reeds. Zie, donder en bliksem komen neer op het hoofd van uw stamgenoten. .

De Roodhuiden werpen zich op de grond Zij vrezen de grote Wakondah
Die man spreken indien hij werkelijk de grote
Zeg niets, o edele Wakondah ! Misprijs uw onwaardige dienaars !

Chick Bill komt dicht bij Kid Ordinn staan en doet alsof hij luistert ..
Ik doe wat je beveelt, meester!

De meester is genadig en schenkt je een van zijn sigaren .

Chick Bill herinnerde zich dat Kid Ordinn nog voetzoekers in z'n zak heeft...
Indien je deze sigaar helemaal op kan roken, dan geeft de grote Wakondah je het recht te beslissen over het leven of de dood van de gevangenen...

Dat is waarlijk een geniale vondst, want de tovenaar heeft een zwak voor sigaren

DAVY CROCKETT

De Koning van de TRAPPERS

WIE is die Davy Crockett, koning van de trappers ? Hij is een legendarisch held uit de geschiedenis van de Ver. St. Door de film die Walt Disney aan hem wijdde, ging zijn roem over de grenzen van de States. De jeugd stond in bewondering voor zijn kracht, zijn list, zijn talent als scherpschutter en zijn goedhartigheid. Davy Crockett was een trapper die de Far West kende als zijn broekzak. Hij kende ieder plekje van de uitgestrekte prairie, wist hoe men het vertrouwen kon winnen van de Roodhuiden en hoe men met hen moe omgaan.

In 1810 diende Davy Crockett met zijn vriend Russel als verkenner onder het bevel van generaal Jackson Het kostte hem toen heel wat moeite om de domheden te herstellen, begaan door een zekere majoor Norton, die meende dat hij op de prairie met zijn leger kon manœuvreren zoals in de militaire school

De oorlog tussen de Roodhuiden en de bleekgezichten duurde voort en Davy waagde zich in de muil van de wolf. Inderdaad, hij nodigde « Zwartoog », de grote chef van de Creekindianen uit voor een tweegevecht, een tweegevecht met de tomahawk. Lang was de strijd onbeslist toen kreeg Davy de overhand Hij doodde de Indiaan echter niet, maar sloot met hem vrede en vriendschap.

1. - Te dien tijde gebruikte men nog pistolen met silex. De handigheid van Davy Crockett vergoedde de onnauwkeurigheid van het wapen.

2. - Tijdens een episch duel met de tomahawk overwon Davy Crockett « Zwartoog », de chef van de Indianen. Davy doodde « Zwartoog » niet, hij sloot met hem een vriendschapsverdrag.

3. - Davy was een volleerd jager die zijn prooi, zij het grizzly of arend, nooit miste.

4. - De pioniers waren heel dikwijls schijnheilig en wreed en het was dan ook niet te verwonderen dat de Indianen hen de oorlog verklaarden. Davy Crockett was een eerlijk man en deed het onmogelijke om de bloedige gevechten te voorkomen.

5. - In 1827 zien wij Davy Crockett als afgevaardigde in het Amerikaans Congres. De man uit de wildernis voelt zich wat onwennig tussen al die heren met wit hemd en stijve boord ..

6. - In Texas vochten de Mexicanen hardnekkig tegen de Amerikaanse kolonisten. Het is tijdens de bestorming door de Mexicanen van het fort van Alamo, dat Davy Crockett de dood vond.

Vervolgens rekende Davy Crockett af met bandieten, die dorpen plunderden en boeren terroriseerden. Dit kostte hem bijna het leven, maar ten slotte waren het de bandieten die het onderspit moesten delven

Toen Jackson president van de republiek werd, spoorde hij er Davy toe aan zich te laten verkiezen

Toen zijn mandaat ten einde liep, vertrok hij met zijn trouwe vriend Russel naar Texas Daar stierf hij zoals hij had geleefd : al strijdend !

Boven : Waarschijnlijk sint Paulus op weg naar Damascus op het ogenblik dat hij de zegen van Christus ontvangt.

Onder : Een beroemd geneesheer uit die tijd, omringd van zijn leerlingen tijdens een operatie.

EEN SENSATIONELE ONTDEKKING TE ROME :

FRESKO'S EN KATAKOMBEN UIT DE VIERDE EEUW

VIJFTIG prachtige fresko's die vijftien eeuwen oud zijn werden te Rome ontdekt in tot dusver onbekende katakomben. Toen men tien meter diep groef om de fondamenten te bouwen voor twee woningkomplexen in de Via Compagni te Rome, legden de werklui een galerij met twee verdiepingen bloot. Weldra stond het vast dat het hier om een katakombe ging, waarin de eerste christenen hun doden begroeven.

IN vergelijking met andere reeds bekende katakomben, die een totale lengte hebben van 800 km, is de zo pas ontdekte eerder klein, 46 m lang op 25 m breed. Nochtans is deze katakombe zeer interessant. Vijftien eeuwen immers ontsnapte zij aan beschadiging en vernieling. De fresko's waarmee de muren versierd zijn hebben een grote kunstwaarde en zijn fraai en fris van kleur. In geen enkele christene begraafplaats, die zo oud is als deze, ontdekte men zulke waardevolle fresko's. De fresko's geven meestal beelden weer uit de Heilige Schrift : Adam en Eva die uit het Aards Paradijs verjaagd worden, Kaïn en Abel, de zondvloed, de vrouw van Lot die in een zoutzuil veranderd. Er zijn beelden uit het Nieuw Testament : Christus en de apostelen, de parabel van de Goede Samaritaan, Lazarus die in aanwezigheid van drie en tachtig personen van de dood wordt opgewekt, en ook profane onderwerpen, b. v. de heldendaden van Hercules, en Cleopatra die zich door de adder laat bijten. Prachtig is de versiering van een graftombe van een geneesheer die te dien tijde beroemd moet geweest zijn. Men ziet hem omringd van zijn leerlingen tijdens een operatie.

Het is de eerste maal dat men in een katakombe [illegible] schilderingen ontdekt met profane onderwerpen.

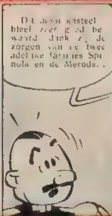
Men vraagt zich af hoe het mogelijk is dat de katakombe van de Via Compagni gedurende vijftien eeuwen verborgen bleef? Zij wordt in geen enkele tekst vermeld. Er werden geen martelaren in begraven, dus was deze katakombe ook geen pelgrimsoord. Daardoor werd ze misschien vergeten. De christenen immers kwamen in de katakomben om de relikwieën van de martelaren te vereren ; ze hadden minder interesse voor de fraaie muurversieringen.

Waarschijnlijk de parabel van de Goede Samaritaan. De archeologen zullen de fresko's nog lang moeten bestuderen, alvorens zij zekerheid hebben omtrent de in beeld gebrachte personages.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

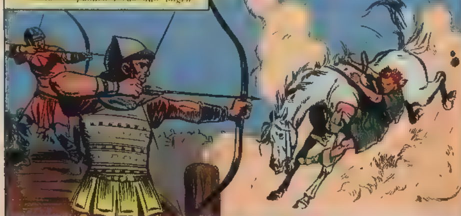

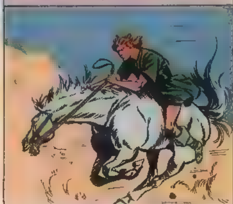

Harald de

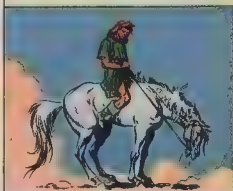
Harald werd door Snorri van verraad beschuldigd Hij werd veroordeeld om de vuurproef te ondergaan

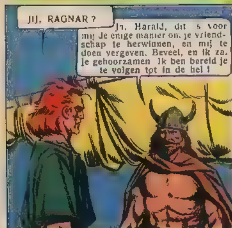
Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

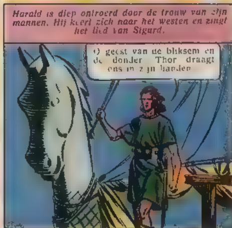

Harald is diep ontroerd door de trouw van zijn mannen. Hij keert zich naar het westen en zingt het lied van Sigurd.

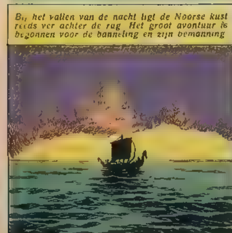

De drakkar wordt krachtig voortgeroeid door de roeiers en doorklieft de schuimende golven.

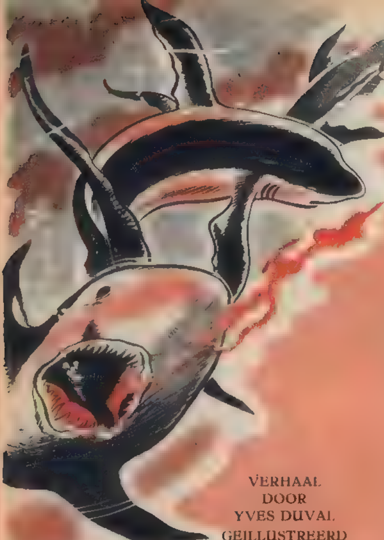
Bij het vallen van de nacht ligt de Noorse kust reeds ver achter de rug. Het groot avontuur is begonnen voor de banneling en zijn bemanning.

(Wordt voortgezet.)

DE GE

VERHAAL DOOR YVES DUVAL
GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

DE lange reis was uiterst hard geweest. Dertien dagen lang had de « Tenacity » geworsteld met vreselijke stormen, wat echter in dit seizoen niet abnormaal was. Toen ze in het gezicht van San Juan de Cordoba waren en het anker geworpen werd, ademde de bemanning verlicht op. Iedereen trappelvoette van ongeduld om aan wal te kunnen gaan. Het eiland bezat echter geen kaai waaraan schepen met de diepgang van de « Tenacity » konden

MEN was dus verplicht de lading bij middel van kleine sloepen aan wal te brengen en dit vergde van de bemanning opnieuw een zware inspanning.

Het jacht van de douaniers stopte naast de flank van de « Tenacity ». De ambtenaren inspekteerden de lading en alle papieren waren in orde. De chef van de gezondheidsdienst, die de douaniers vergezelde, scheen echter minder tevreden en hij zei tot de kapitein van de « Tenacity »:

— Ik heb de twee zieken onderzocht die in de infirmerie verblijven. Ik heb zo de indruk dat het ernstig is en ik je in quarantaine moet houden.

— Wat? Bedoel je misschien dat Black en Nilson gevaarlijk ziek zijn? Maar ik heb ze nog gezien deze morgen. Ze zijn doodmoe, dat is alles! Morgen zijn ze weer te been. Ik heb precies vijf dagen om hier te lossen. Ik moet de zeventiende de haven van Liverpool binnenlopen, zo niet verlies ik mijn regelmatigheidspremie.

— Ik zou je optimisme graag delen, zei de oude dokter, maar dat is mij onmogelijk. De twee matrozen zijn, naar mijn mening, aangetast door de gele koorts. Jullie zijn laatst aan wal gegaan te Mariba, nietwaar? Het verwondert mij dan ook niet dat die twee matrozen de gele koorts op het lijf hebben gehaald, kapitein! Je weet, het is een ernstige en besmettelijke ziekte. Niemand mag hier van boord, want ik wens niet dat heel het eiland besmet wordt. Hijs onmiddellijk de gele wimpel en wacht op de bevelen van de gouverneur.

Kapitein Crosby, meester naast God op de « Tenacity », was er de man niet naar zich goedschiks bij deze beslissing neer te leggen. Hij deed dan ook alles wat mogelijk was om de dokter op zijn beslissing te doen terugkeren, maar noch zijn overredingstalent noch zijn kernachtige vloeken konden baten. En zo kwam het dan dat de kleine, gele wimpel, die betekent « gele koorts aan boord », aan de bazaansmast wapperde.

De dokter gaf aan de zieken verpleger een geneesmiddel waarmee hij de twee zieken iedere dag moest inspuiten. Dan vertrok hij [illegible] de dokters.

★

DE volgende dag had Black 40° koorts. Nilson lag onbeweeglijk in zijn kooi. Hij kreunde nu en dan en stamelde onverstaanbare woorden. De opgewonden vreugde van bij de aankomst was aan boord als bij toverslag verdwenen. Al de leden van de bemanning hadden schrik voor de gele koorts en bekeken nu en dan steels hun gelaat en tong in de ruitjes van de patrijspoorten. Niemand liep nog door de kleine gang die naar de ziekenzaal liep. Het was bijna middag toen de marconist aan dek stormde.

— Kapitein! Kapitein! Ik ving een boodschap op van het weerkundig instituut van Alcador. Men kondigt aan dat een vreselijk orkaan zich in onze richting beweegt. De orkaan verwoest Mariba en de oostkust. Normaal moet hij deze avond of bij het begin van de nacht het eiland San Juan bereiken.

De oude Crosby wierp een blik op de zeekaart die voor hem lag en beval:

— Schakel de motoren in en haal de ankers op. Wij moeten hier vertrekken voor de tyfoon ons kan verrassen. Wanneer wij op maximum snelheid varen, is het mogelijk in veiligheid te [illegible] voor de orkaan hier losbarst.

Plotseling heerste er een grote drukte aan boord. In de stuurplecht rinkelde de telefoon.

— Hier machinemaker, zei de chef-mechanieker. Het is onmogelijk de motoren in te schakelen, kapitein. De transmissiestang zit geklemd aan de uitgang van de schroeven.

— Alle donderende donders! brulde de kapitein. Luister, Murdock, ik geef je dertig minuten, dertig minuten en geen sekonde meer om de motoren op gang te brengen. Indien wij hier niet binnen een half uur weg zijn, gaan wij naar de haaien! Dan kan je het wrak van de « Tenacity » misschien deze avond terugvinden op de rotsen!

— Wij zullen ons best doen, kapitein! antwoordde Murdock flegmatiek.

Het nieuws van de orkaan, die op komst was, ging als een lopend vuurtje door het schip. De matrozen wierpen hun plunjezak over de rug en kwamen aan dek.

— Wat doen jullie hier! bulderde Crosby.

— Wij willen aan wal, kapitein. Wij hebben geen schrik, maar of wij nou al dan niet hier blijven heeft toch geen belang. Aan de machines kunnen wij toch niks helpen! Wij zouden aan wal willen zijn voor de tyfoon komt en die komt gewoonlijk bliksemsnel, dat weet iedereen.

— Maar zijn jullie gek! Vergeten jullie dan dat wij in quarantaine liggen? Haha! Jullie willen aan wal! Maar jullie kennen de Portugezen nog niet! Zij zullen niet aarzelen de sloep, waarmee jullie aan wal willen geraken, te kelderen. Bovendien is er niets dat bewijst dat jullie op het eiland onder die strooien daken veiliger zijn dan hier op de « Tenacity ». Binnen een half uur zijn wij hier trouwens weg!

Op dit moment meldde Murdock dat het kwaad niet binnen maar buiten boord te zoeken was.

— Er zit waarschijnlijk een staaldraad om de as, waardoor ze klemt.

— Stuur een duiker verdul veld! Onze tijd is kostbaar, Murdock! Er moet toch middel zijn om die staaldraad er met een vijl of met een metaalzaag af te krijgen!

— Goed kapitein, maar het water is hier vergeven van haaien.

— Je hebt gelijk! Ja, dan wachten wij maar op de tyfoon, die wij beslist op onze nek krijgen en die onze schuit zal breken als een lucifertje!

— Laat mij het beproeven, kapitein, zei Jeffries, de tweede luitenant. Ik zwem zeer goed. Geef mij een vijl, een stevig mes en laat een sloep af met enkele matrozen die schieten kunnen om mij die haaien van het lijf weten te houden.

— Je bent een prachtkerel Jeffries, maar ik weet niet of ik mag toestemmen. Het is erg gevaarlijk.

— Het is een kwestie van leven of dood voor het schip en zijn bemanning, kapitein! Haast je, zeg ja.

— Het is in orde, jongen, ga en God bescherme je!

★

ENKELE ogenblikken later reeds werd Jeffries met de kleine sloep neergelaten en een weinig nadien dook hij onder de « Tenacity ». Kapitein Crosby had zelf in de sloep plaats genomen, want hij wilde deze gevaarlijke onderneming van dichtbij bewaken en zelf de haaien op afstand houden. Je moet weten dat wij geen duikerpak aan boord hadden en Jeffries dus volledig moest betrouwen op zijn knappe duik- en zwemkunst. Twee minuten later kwam hij aan de oppervlakte en riep:

— Het is net zoals Murdock veronderstelde! Het is een staaldraad die de schroef blokkeert.

LE WIMPEL

De draad is zo hard als steen en het zal wel wat geduld vergen alvorens ik hem doorzagen kan.

De moedige Jeffries verdween opnieuw in de golven. Toen hij voor de vierde keer boven kwam, zei hij uitgeput:

— Ik heb een paar stukken kunnen doorzagen, zei hij, maar dat volstaat niet. Ik moet nog terug!

En toen hij voor de vijfde keer onder de kiel van de « Tenacity » dook, riep een jonge matroos plotseling:

— Daar! Daar! Een haai! Twee! Drie! Een hele school!

Jeffries was zich helemaal niet van het gevaar bewust. Hij zaagde uit alle macht om de draad, die de schroef gevangen hield, los te krijgen.

— Schiet! riep Crosby. Schiet naar de eerste haai!

Vier schoten weerklonken en de eerste haai zonk dodelijk getroffen in de diepte, op een drietal meter afstand van Jeffries. Met enkele soepele slagen kwam deze terug naar de oppervlakte toe, terwijl de haaien hun makker, die als een steen naar beneden zonk, achtervolgden.

— O.K.! riep Jeffries toen hij de kop boven water stak. De schroef is vrij. Men kan de motoren in gang zetten.

Bliksemsvlug haalden wij onze moedige luitenant aan boord en wreven hem met vereende krachten droog. Hij had pas gemerkt dat er enig gevaar was toen hij de schoten had gehoord.

— Je hebt goed gewerkt, jongen! riep de kapitein.

— Jij ook, kapitein! Indien je de grote haai, die mij bijna bij de lurven had, niet naar het pierenland had gezonden, weet ik niet hoe ik heelhuids aan de oppervlakte zou geraakt zijn. Maar hoe is het mogelijk dat de anderen gevlucht zijn?

— Wel, Jeffries, wij schoten de haai neer die het dichtst bij je was.

Het dier bloedde erg en je weet dat de haaien zich steeds op het bloed werpen. Zij hebben dus niet meer links of rechts gekeken, maar volgden hun aanvoerder naar de diepte om hem daar te kunnen verscheuren.

Een half uur later voer de « Tenacity » op volle kracht naar het zuiden toe. Het was reeds avond en wij vroegen ons af of wij aan de tyfoon nog zouden kunnen ontsnappen. En ja, wij hadden geluk. Toen de orkaan rond San Juan de Cordoba losbarstte, waren wij buiten de gevarenzone. Zodra de kapitein wist dat het schip in veiligheid was, liep hij naar de ziekenkamer om te informeren hoe het met Black en Nilson was.

— De koorts is gezakt, zei de kwartiermeester. Ik heb hen een massieve dosis kinine laten geven want ik was er van overtuigd dat onze twee makkers de malariakoorts hadden en niet de gele koorts, zoals die ouwe heer van de gezondheidsdienst beweerde. Ze zijn nog erg zwak voor het ogenblik, maar binnen vier en twintig uur zijn Black en Nilson weer op de been.

— Dat doet mij genoegen, bromde Crosby. Laat die gele wimpel neer en geef hem aan luitenant Jeffries als herinnering. Als hij later naar die wimpel kijkt, zal hij zich de dag herinneren dat hij zijn schip en zijn kameraden redde en dat hij bijna in de maag van een haai terechtkwam.

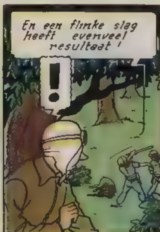

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik is op een boom gevlucht en hij ziet twee zonderlinge personages, die de waakhond willen neerslaan

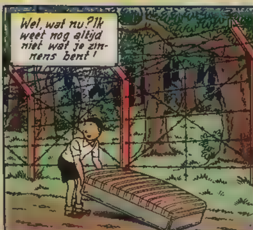

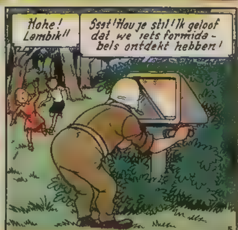

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

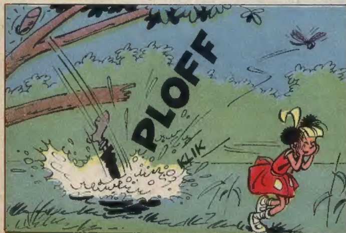

DE POS

HET GEDULD VAN EEN KNUTSELAAR

DIT is een van de werken die bekroond werden tijdens de tentoonstelling van « Kleine uitvindingen » te New York. In een fles staat de tafel feestelijk gedekt voor twee. Je ziet de aardige popjes trouwens zitten. Er ontbreekt niets. Er is zilverwerk, er zijn kaarsen, bloemen en een tafelkleed met kant. Alles werd gemaakt door de 78-jarige Nathan Halpern, die hier zijn kunststukje bewondert. « Ik knutselde dit alles in elkaar, zei hij, om mijn kleinkinderen te vermaken. »

NIEUWS IN

● De langste autosnelweg ter wereld is bijna gereed. Hij verbindt Buffalo met New York. dat zijn 6883 km. Om er te mogen oprijden moet men betalen.

● Het verbruik van petroleum verdubbelt om de tien jaar. dit althans volgens de berekeningen van geleerde bollen.

● Het postbureau te Bath in Engeland kreeg een automaat die de brieven kan sorteren en in honderdtwin-

ANTWOORD OP DE TEST

ZOU JE EEN GOED ONTDEKKINGSREIZIGER ZIJN ?

15 JA : Jij hebt veel aanleg om ontdekkingsreiziger te worden. ik kan niets anders dan je aanzetten op deze weg voort te gaan. Je hebt veel moed en je bent bestand tegen een duw.

VAN 10 TOT 14 JA : Jij houdt er van langs onbekende wegen te trekken en je bent ook niet bang. Dat is fijn ! Denk er nu ook aan dat een ontdekkingsreiziger veel moet weten. veel moet kennen. Nu, je hebt nog veel tijd om dat alles te leren. Veel geluk !

VAN 5 TOT 9 JA : Inderdaad. een ontdekkingsreiziger moet veel gevaren trotseren. Niet iedereen is er voor geschikt en dat is helemaal geen schande. Er zijn veel andere beroepen die voor je open staan.

VAN 1 TOT 4 JA : Je hebt gelijk. vertrek niet op avontuur. Je bent er niet voor geschikt.

0 JA : Blijf thuis en lees de boeiende verhalen van de ontdekkingsreizigers. Wie geen ijzersterk gestel heeft en geen lust heeft zich in het oerwoud te wagen, doet er best aan in de geciviliseerde wereld te blijven.

JE VANGT MIJ NIET

DE inktvis is een eigenaardig dier. Niemand verstaat zoals hij de kunst om zich voor zijn vijand te kamoefleren. Je weet, de inktvis spuit een zwart vocht uit, dat men best met inkt kan vergelijken, om zich onzichtbaar te maken. Een natuurkundige bestudeerde dit fenomeen van dichtbij. Hij had een inktvis in een bak van licht hout gezet en wou hem nu op zekere dag vangen. Als hij zijn hand uitstak naar het dier kleurde het donker. De geleerde meende dat hij de inktvis reeds had maar... wat hij in zijn hand hield was niets anders dan zwart gekleurd water. Op ditzelfde moment had de inktvis de lichte kleur aangenomen van de bak waarin hij zich bevond.

ZWEM MET EEN PRUIK OP JE HOOFD

VOOR tien dollar fabriceren de Amerikanen prachtige pruiken voor mannen. Het haar van deze pruiken, zo verzekert men althans, is echt, kan gewassen en gekamd worden en men mag er zelfs mee gaan zwemmen. Men drijft het zelfs zo ver de kleur te harmoniseren met de personaliteit van de klant. Jij kan die pruiken best missen, wat ?

EEN TON BIER EN EEN HOROSCOOP

WIJ lazen volgende aankondiging in een Zweedse krant : « Een fabriek van werktuigen gevestigd te Stockholm zoekt ernstig vakman. Op je verjaardag krijg je vrijaf. Bovendien geeft de direkteur je een mooi geschenk, een ton bier en je horoscoop speciaal voor je opgesteld door onze astroloog »

TILJON

HET KORT

ig verschillende richtingen sturen. Een postbeambte kan zich met acht en veertig richtingen ineens bezig houden.

● Te Johannesburg in Zuid Afrika viel er sneeuw. Dat was de eerste keer sedert elf jaar.

● In het graafschap Kent (Gr. B.) hebben archeologen een zeer goed bewaarde Romeinse keuken met een grote bakhoven ontdekt.

NIETS NIEUWS ONDER DE ZON

WIE meent dat de inwoners van Pompei voor de uitbarsting van de Vesuvius hun kleren zelf moesten wassen, vergist zich. Tussen de puinen heeft men een grote, goed ingerichte wasserij gevonden. Men ontdekte ook datgene dat wij thans « snackbar » heten, een grote keuken aan de straat gelegen waar iedereen in het voorbijgaan kon eten en drinken. De ketel waarin het warme eten gekookt werd, was uit brons en uit één stuk gegoten.

HIJ HAD ER AL EEN

DE sekretaresse van Groucho meldde hem op zekere dag dat een man met een snor hem wou spreken.

— Ik kan ze niet gebruiken, antwoordde de beroemde klown, ik heb er al een !

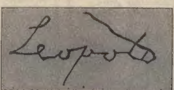
IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

DE HANDTEKENING VAN KONING LEOPOLD II

DIT is de handtekening van koning Leopold II. Hij zette het in 1909 onder de wet van de militaire dienstplicht. Wat lezen wij in die handtekening ?

1. Het licht : De letters staan ver uit elkaar en tonen een klaarheid van gedachten. De koning zag klaar. Hij voorzag de toekomst.

2. De continuïteit : De letters zijn met elkaar verbonden, dit betekent een logische gedachtengang, een geest die ondanks

de vele hindernissen triomfeert.

3. De hoogte : Die hoge letters werden geschreven door iemand die zich van zijn waarde bewust is. De breedte van het woord betekent zelfzekerheid, zelfvertrouwen, het belang dat hij hecht aan zijn functie.

4. De druk : De letters zijn fijn. Ze horen toe aan iemand die een fijne geest is, die overreden kan en overwint.

5. De helling : De letters lopen schuin dit betekent dat de schrijver zich bekommert om het lot van zijn evennaaste, dat hij goedhartig is.

6. De richting : De handtekening loopt naar omhoog. Ze is van iemand die wil vooruit komen, die zichzelf wil overtreffen. Hier verraadt de handtekening misschien ook koorts. Je moet weten dat ze gezet werd drie dagen voor 's koningsdood.

7. De vorm : Het geschrift is stijf en rond. De l en de d bv. zijn afgebroken, maar je ziet ook de rondheid van de o. Men weet dat de houding van de koning soms strak en scherp was, ondanks het feit dat hij eerder goe-

JE GAAT MET VAKANTIE

JE gaat met vakantie, maar je wenst vanzelfsprekend iedere week « Kuifje » te lezen. Wil je je geliefkoosd blad overal ontvangen, pas dan goed op :

a) **Indien je geabonneerd bent :** stuur je ons je naam, adres en abonnementsnummer. Daarbij voeg je je volledig vakantieadres, evenals het begin en het einde van je vakantie.

b) **Indien je niet geabonneerd bent :** stuur je ons eveneens je vakantieadres, je voegt er echter 8 F. in postzegels bij per nummer dat gewenst is, voor het buitenland 10 F.

WIST JE DAT?

DE 23 april jl. was wellicht een dag zoals iedere andere dag van het jaar. En nochtans, er was iets speciaals aan, maar je hebt het wellicht niet gemerkt. Wanneer men de datum van die dag schrijft, krijgt men de opeenvolgende cijfers : 2, 3, 4, 5, 6 (23-4-56). Zoiets gebeurt slechts om de 89 jaar. Wij zullen moeten wachten tot op 12 maart 2045 om dit fenomeen nog eens terug te zien : 1, 2, 3, 4, 5 (12-3-45).

EEN HELICOPTER LANDT OP HET WATER

DEZE foto toont de Sikorsky S 55 tijdens een van z'n proefvluchten. De Sikorsky S 55 werd nl. voorzien van vlotters, zodat hij op het water kan landen. Hij kan aldus de drenkelingen nog makkelijker hulp bieden en ook op het water landen, wanneer de landingspisten van de vliegbaven niet vrij zijn. Daar waar de vaste grond niet geschikt is voor een landing, kan deze helikopter zich op het water zetten.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris (Xe)
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.)
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

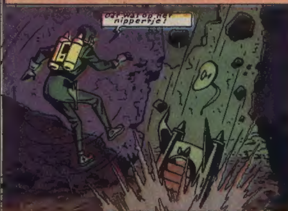
TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Blake tracht Poseidopolis te bereiken om aldaar hulp te halen. Zijn pantserwagen botst echter tegen een paal en komt in een ravijn terecht...

Terwijl hij valt, schakelt Blake automatisch zijn planos in...

...en onmiddellijk, net alsof een krachtige hand hem zou bij de nek hebben gevat, zweeft hij op dertig voet boven een bruisende bergstroom waarin de pantserwagen met een oorverdovend lawaai terecht komt.

Hij werpt een blik om zich heen en herkent de plaats waar hij en zijn vrienden enkele uren tevoren op de grote steenweg uitkwamen.

Zonder aarzelen volgt hij het water; dit is trouwens de enige weg die hem nog open blijft.

Ikaros en Mortimer begeven zich intussen naar de Grote Poort, langs een weg die Ikaros alleen kent. De prins heeft zijn planos, die toch nutteloos was geworden, in de bergengte achtergelaten. Hij hoopt aldus de achtervolgers op een dwaalspoor te brengen.

Op hetzelfde ogenblik komen ze vlak bij uitgestrekte moerassen en de prins antwoordt:

Onze vrienden zien een fantastisch woud van reusachtige en zonderling gevormde planten, waarin een geheimzinnig leven huist.

Heel voorzichtig gaat Ikaros over de glibberige weg, die langsheen die angstaanjagende planten loopt en waar reusachtige insekten glijden, kruipen en vliegen...

Ze stappen reeds geruime tijd als Mortimer, zenuwachtig door het gezoem van reusachtige muggen, een heftige beweging maakt om ze te verjagen en zijn wapen laat vallen.

Het wapen komt te midden van de planten terecht... Zonder nadenken loopt hij er achter om het op te rapen...

Het is te laat, bliksemsnel kronkelt een lange soepele grijparm rond Mortimer...

...en tilt hem op als een pluim.

